HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

משוכה. מסמע לחוקה היא מן הכתלים: **או תלויה.** שאין לחציה מונחים על גבי הכתלים אלא תלויה בחוזק שקלרה משמי רוחותיה וכגון שנעץ קנה כל שהוא בחמצע פתח המבוי ונתן על גבו את הקורה כזה: רבן שמעון סבירא ליה בכל דוכתא פחות מד' כלבוד דמי:

משוכה מכחוך. שנמשכה לתוך רשות הרבים כגון האי בעיין לעיל [מ:] דשמי יתידות: **תלויה מכפיים.** שקלרה משמי רוחות ואינה מגעת לכתלים אלא נתלית בחוזק ותמרינן לבוד להתיר לחציה: **אידי ואידי מכפיים.** ותרוייהו בקורה קלרה עסקינן: **משוכה מרוח אחת.** לחציה אחד על הכותל ורחציה השני אינו מגיע לכותל שכנגדו: **רב אשי אמר.** משום ד' רוחות לא חיישינן משוכה מרוח אחת היא דכיון דתנא משוכה מרוח אחת אפילו בפחות מג' לא חיישינן לבוד: **תוך הפתח צריך לאחי אחר להתירו.** לאו משום דנחשב כמבוי בפני עצמו לתיר מבוי אחר בלאי וקורה אלא אם כן תרכו יתר על רחבו ובמים ותלויות פתוחין לתוכו:

ורבא התם הוא דפתוח לברמלית.

ומסתמא בפקח קמע דשבת (ד' ו.) גבי תחיים לומריס לפקוחה משמע שני רשויות פתח פתוח לכפיים פתח נעול כלאחר ופריך מהא לתמר רב גריך לאי אחר להתירו ומשני הכא בפקוחה מבוי עסקינן ומתוך לא משני התם דפתוחה לברמלית היא, מיהו משוכה מרוח אחת, כגון שנתן קורה ע"ג המבוי ויוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל שכנגדה במבוי, פחות מג' טפחים בלבוד דמי וכאילו ע"ג שני הכתלים היא נתונה ואין צריך קורה אחרת וכו'. תלויה, כגון שזו הקורה תלויה באמצע מבוי ואינה נתונה לא בכותל זה ולא בכותל זה, אם היא בפחות מג' טפחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת, ותקו"ל דאמרינן לבוד מב' רוחות.

רב אשי אמר משוכה והיא תלויה היכי דמי כגון שנעץ ב' יתדות עקומות. כגון עקומות של אגמון. שאין בגובהן שלשה ולא בעקמימותו שלשה, ותלה הקורה בחבל ביניהן והיא תלויה ומשוכה, כלומר רחוקה מב' כותלי המבוי. ותקו"ל דאמרינן גוד אסיק מחיצתה מן הקורה ולמעלה, ותוב אמרינן חבוט רמי ביתדות כדי להראות כאילו נתפשטה עקמומית להשותן לקורה כדי שתהיה הקורה על שני הכתלים. ותקו"ל כרבא דהא רב אשי דהוא בתרא מתרץ למתניתא דא כוותיה. פיון דאמר רבא בין הקורה ובין הלחיים מותר להשתמש, א"ל רב (אשי דהוא) הונא בריה דרב יהושע **ואת לא תסברא דבין לחיים אסור, והא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוי שרצפו בלחיים פחות מד',** פי' כותל של מבוי בכל משך פחות מד' טפחים מרחיב בעובי הכותל כשיעור טפח ונראה לחי, וכן מושך בענין הזה רוב אורכו של מבוי. וא"ר יוחנן בכה"ג באנו למחלוקת רשב"ג ורבנן, שחולקין (דהא) [בהא] דתניא היה קורה משוכה או תלויה פחות מג' א"צ קורה אחרת כו', עד כ"ש בין לחיים אסור. ושני (רבה) [רבא] במבוי שפתוח לכרמלית משום דמצא מין את מינו וניעור, אבל אם היה פתוח לרה"ר מותר.

שאין בגובהן שלשה. ומסתמא והא תמר בסוף [ג] פרק היכן (סוכה ד' כב.) דכי ים נרחבו טפח אמר מבוטו ורמי לפילו בימר מג' וקורה לרחבה טפח נימא נמי מבוטו ורמי לפילו גבוה מג' ובלאו הכי קשה אמאי לא קריי לפילו בימר מג' כיון דקורה תוך עשריס וי"ל להכא בעינן קורה על גבי מבוי ובימר מג' לא הוי היכר מדע להא משוכה מבחוץ לפילו בפחות מג' לא חמרינן לבוד: **תוך הפתח צריך לאחי אחר להתירו.** לאו משום דנחשב כמבוי בפני עצמו לתיר מבוי אחר בלאי וקורה אלא אם כן תרכו יתר על רחבו

ובמים ותלויות פתוחין לתוכו:

ורבא התם הוא דפתוח לברמלית.

ומסתמא בפקח קמע דשבת (ד' ו.) גבי תחיים לומריס לפקוחה משמע שני רשויות פתח פתוח לכפיים פתח נעול כלאחר ופריך מהא לתמר רב גריך לאי אחר להתירו ומשני הכא בפקוחה מבוי עסקינן ומתוך לא משני התם דפתוחה לברמלית היא, מיהו משוכה מרוח אחת, כגון שנתן קורה ע"ג המבוי ויוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל שכנגדה במבוי, פחות מג' טפחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת, ותקו"ל דאמרינן לבוד מב' רוחות.

רב אשי אמר משוכה והיא תלויה היכי דמי כגון שנעץ ב' יתדות עקומות. כגון עקומות של אגמון. שאין בגובהן שלשה ולא בעקמימותו שלשה, ותלה הקורה בחבל ביניהן והיא תלויה ומשוכה, כלומר רחוקה מב' כותלי המבוי. ותקו"ל דאמרינן גוד אסיק מחיצתה מן הקורה ולמעלה, ותוב אמרינן חבוט רמי ביתדות כדי להראות כאילו נתפשטה עקמומית להשותן לקורה כדי שתהיה הקורה על שני הכתלים. ותקו"ל כרבא דהא רב אשי דהוא בתרא מתרץ למתניתא דא כוותיה. פיון דאמר רבא בין הקורה ובין הלחיים מותר להשתמש, א"ל רב (אשי דהוא) הונא בריה דרב יהושע **ואת לא תסברא דבין לחיים אסור, והא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוי שרצפו בלחיים פחות מד',** פי' כותל של מבוי בכל משך פחות מד' טפחים מרחיב בעובי הכותל כשיעור טפח ונראה לחי, וכן מושך בענין הזה רוב אורכו של מבוי. וא"ר יוחנן בכה"ג באנו למחלוקת רשב"ג ורבנן, שחולקין (דהא) [בהא] דתניא היה קורה משוכה או תלויה פחות מג' א"צ קורה אחרת כו', עד כ"ש בין לחיים אסור. ושני (רבה) [רבא] במבוי שפתוח לכרמלית משום דמצא מין את מינו וניעור, אבל אם היה פתוח לרה"ר מותר.

משוכה או תלויה [ט] א פחות מג' אין צריך להביא קורה אחרת ג' צריך להביא קורה אחרת [ב] רשב"ג אומר פחות מד' אין צריך להביא קורה אחרת ד' צריך להביא קורה אחרת מאי לאו משוכה מבחוץ ותלויה מבפנים לא אידי ואידי מבפנים משוכה מרוח אחת ותלויה משתי רוחות [ג] מהו דתימא מרוח אחת אמרינן לבוד משתי רוחות לא אמרינן לבוד קמ"ל רב אשי אמר משוכה והיא תלויה והיכי דמי [ד] כגון שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי שאין בגובהן ג' ואין בעקמומיתן ג' מהו דתימא או [ה] לבוד אמרינן או חבוט אמרינן לבוד וחבוט לא אמרינן קמ"ל תני ר' זכאי קמיה דר' יוחנן בין לחיים ותחת הקורה נידון כברמלית אמר ליה [ו] פוק תני לברא אמר אביי מסתברא מילתיה דר' יוחנן תחת הקורה אבל בין לחיין אסור ורבא אמר [ז] בין לחיים נמי מותר אמר רבא מנא אמינא לה [ח] דכי אתא רב דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ד' על ד' מותר לבני רה"ר ולבני רה"י לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו ואביי התם בגבוה ג' אמר אביי מנא אמינא לה [ט] דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו וכי תימא דאית ביה ד' על ד' והאמר רב חנין [י] בר רבא אמר רב תוך הפתח אע"פ שאין בו ד' על ד' צריך לחי אחר להתירו ורבא [יא] התם דפתוח לברמלית אבל לרה"ר מאי שרי [יב] יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא אין [יג] מצא מין את מינו [יד] וניעור א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרבא ואת לא תסברא דבין לחיין אסור והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מבוי שרצפו בלחיין פחות מד' באנו למחלוקת רשב"ג ורבנן לרשב"ג דאמר אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של לרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של חיצון אבל בין לחיין דכולי עלמא אסור ורבא התם נמי דפתוח לברמלית אבל לרה"ר מאי שרי יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא אין מצא מין את מינו וניעור רב

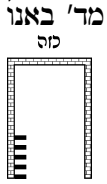

ד' כב.) דכי ים נרחבו טפח אמר מבוטו ורמי לפילו בימר מג' וקורה לרחבה טפח נימא נמי מבוטו ורמי לפילו גבוה מג' ובלאו הכי קשה אמאי לא קריי לפילו בימר מג' כיון דקורה תוך עשריס וי"ל להכא בעינן קורה על גבי מבוי ובימר מג' לא הוי היכר מדע להא משוכה מבחוץ לפילו בפחות מג' לא חמרינן לבוד: **תוך הפתח צריך לאחי אחר להתירו.** לאו משום דנחשב כמבוי בפני עצמו לתיר מבוי אחר בלאי וקורה אלא אם כן תרכו יתר על רחבו

ובמים ותלויות פתוחין לתוכו:

ורבא התם הוא דפתוח לברמלית.

ומסתמא בפקח קמע דשבת (ד' ו.) גבי תחיים לומריס לפקוחה משמע שני רשויות פתח פתוח לכפיים פתח נעול כלאחר ופריך מהא לתמר רב גריך לאי אחר להתירו ומשני הכא בפקוחה מבוי עסקינן ומתוך לא משני התם דפתוחה לברמלית היא, מיהו משוכה מרוח אחת, כגון שנתן קורה ע"ג המבוי ויוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל שכנגדה במבוי, פחות מג' טפחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת, ותקו"ל דאמרינן לבוד מב' רוחות.

רב אשי אמר משוכה והיא תלויה היכי דמי כגון שנעץ ב' יתדות עקומות. כגון עקומות של אגמון. שאין בגובהן שלשה ולא בעקמימותו שלשה, ותלה הקורה בחבל ביניהן והיא תלויה ומשוכה, כלומר רחוקה מב' כותלי המבוי. ותקו"ל דאמרינן גוד אסיק מחיצתה מן הקורה ולמעלה, ותוב אמרינן חבוט רמי ביתדות כדי להראות כאילו נתפשטה עקמומית להשותן לקורה כדי שתהיה הקורה על שני הכתלים. ותקו"ל כרבא דהא רב אשי דהוא בתרא מתרץ למתניתא דא כוותיה. פיון דאמר רבא בין הקורה ובין הלחיים מותר להשתמש, א"ל רב (אשי דהוא) הונא בריה דרב יהושע **ואת לא תסברא דבין לחיים אסור, והא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוי שרצפו בלחיים פחות מד',** פי' כותל של מבוי בכל משך פחות מד' טפחים מרחיב בעובי הכותל כשיעור טפח ונראה לחי, וכן מושך בענין הזה רוב אורכו של מבוי. וא"ר יוחנן בכה"ג באנו למחלוקת רשב"ג ורבנן, שחולקין (דהא) [בהא] דתניא היה קורה משוכה או תלויה פחות מג' א"צ קורה אחרת כו', עד כ"ש בין לחיים אסור. ושני (רבה) [רבא] במבוי שפתוח לכרמלית משום דמצא מין את מינו וניעור, אבל אם היה פתוח לרה"ר מותר.

רבינו חננאל

משוכה או תלויה פחות מג' אין צריך קורה אחרת. ג' צריך קורה אחרת. רשב"ג אומר אם יש ביניהן ארבעה צריך קורה אחרת. ואמרינן מאי משוכה לאו משוכה חוץ למבוי ונתונה ע"ג יתידות כי האי גוונא, וקתני דאם הקורה נתונה בפחות משלשה אין צריך קורה אחרת, ומותר לטלטל(ו) במבוי. ומשני רבא לא, אידי ואידי בין משוכה בין תלויה מבפנים של מבוי היא, מיהו משוכה מרוח אחת, כגון שנתן קורה ע"ג המבוי ויוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל שכנגדה במבוי, פחות מג' טפחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת וכו'. תלויה, כגון שזו הקורה תלויה באמצע מבוי ואינה נתונה לא בכותל זה ולא בכותל זה, אם היא בפחות מג' טפחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת, ותקו"ל דאמרינן לבוד מב' רוחות.

רב אשי אמר משוכה והיא תלויה היכי דמי כגון שנעץ ב' יתדות עקומות. כגון עקומות של אגמון. שאין בגובהן שלשה ולא בעקמימותו שלשה, ותלה הקורה בחבל ביניהן והיא תלויה ומשוכה, כלומר רחוקה מב' כותלי המבוי. ותקו"ל דאמרינן גוד אסיק מחיצתה מן הקורה ולמעלה, ותוב אמרינן חבוט רמי ביתדות כדי להראות כאילו נתפשטה עקמומית להשותן לקורה כדי שתהיה הקורה על שני הכתלים. ותקו"ל כרבא דהא רב אשי דהוא בתרא מתרץ למתניתא דא כוותיה. פיון דאמר רבא בין הקורה ובין הלחיים מותר להשתמש, א"ל רב (אשי דהוא) הונא בריה דרב יהושע **ואת לא תסברא דבין לחיים אסור, והא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מבוי שרצפו בלחיים פחות מד',** פי' כותל של מבוי בכל משך פחות מד' טפחים מרחיב בעובי הכותל כשיעור טפח ונראה לחי, וכן מושך בענין הזה רוב אורכו של מבוי. וא"ר יוחנן בכה"ג באנו למחלוקת רשב"ג ורבנן, שחולקין (דהא) [בהא] דתניא היה קורה משוכה או תלויה פחות מג' א"צ קורה אחרת כו', עד כ"ש בין לחיים אסור. ושני (רבה) [רבא] במבוי שפתוח לכרמלית משום דמצא מין את מינו וניעור, אבל אם היה פתוח לרה"ר מותר.

גליון הש"ס

גמ' **א"ל** פוק תני לברא. דטעות הוא (סנהדרין סב.). מקום שאין בו ד' על ד'. רוחב ועומד בין רה"י לרה"ר, ויש לו היכר בגון גבוה טן הארץ ג', ואילו היה רוחב ד' היה נקרא רשות לעצמו והוי כרמלית ואסור לכאן ולכאן, אבל עכשיו נקרא מקום פטור ומותר לכאן ולכאן לכתף עליו משאוי שלהן (לקמן עג.). **ובלבד** שלא יחליפו. דרבנן סיל, דאילו מיונח ליכא דבעינן עקירה מרשות זו והנחה ברשות זו, והכא עקירה מרה"י גמורה והנחה למקום פטור, ועקירה ממקום פטור והנחה לרה"י גמורה (שם). **תוך הפתח.** של מבוי דסיינו רחב המפקופה (שבת ט.). **צריך לחי אחר להתירו.** שלמי הסתיר את המבוי סתמיים נגד המפקופה וחקף עליה, וקסבר אסור להשתמש נגד שלמי אלא אחורי המבוי הפנימי ולפניהם הוי היכר המחיצה (שם). **מצא** מין את מינו וניעור. כלומר נתמזג ונימוסף אימורו, ושאין ניעור כלים אבל יעור מזגתו, כמו הניעור בגילה, וכל היכא דנתן מצא מין את מינו וניעור היינו אימורא, ויש שמפרשין וניעור נועד מתורתו לשאוב ונדבק בחביבו ונתמזג, ופ"ה נועד מיבעי ליה (ע"ז עג.).

מוסף רש"י

פוק תני לברא. דטעות הוא (סנהדרין סב.). מקום שאין בו ד' על ד'. רוחב ועומד בין רה"י לרה"ר, ויש לו היכר בגון גבוה טן הארץ ג', ואילו היה רוחב ד' היה נקרא רשות לעצמו והוי כרמלית ואסור לכאן ולכאן, אבל עכשיו נקרא מקום פטור ומותר לכאן ולכאן לכתף עליו משאוי שלהן (לקמן עג.). **ובלבד** שלא יחליפו. דרבנן סיל, דאילו מיונח ליכא דבעינן עקירה מרשות זו והנחה ברשות זו, והכא עקירה מרה"י גמורה והנחה למקום פטור, ועקירה ממקום פטור והנחה לרה"י גמורה (שם). **תוך הפתח.** של מבוי דסיינו רחב המפקופה (שבת ט.). **צריך לחי אחר להתירו.** שלמי הסתיר את המבוי סתמיים נגד המפקופה וחקף עליה, וקסבר אסור להשתמש נגד שלמי אלא אחורי המבוי הפנימי ולפניהם הוי היכר המחיצה (שם). **מצא** מין את מינו וניעור. כלומר נתמזג ונימוסף אימורו, ושאין ניעור כלים אבל יעור מזגתו, כמו הניעור בגילה, וכל היכא דנתן מצא מין את מינו וניעור היינו אימורא, ויש שמפרשין וניעור נועד מתורתו לשאוב ונדבק בחביבו ונתמזג, ופ"ה נועד מיבעי ליה (ע"ז עג.).

משוכה. מסמע לחוקה היא מן הכתלים: **או תלויה.** שאין לחציה מונחים על גבי הכתלים אלא תלויה בחוזק שקלרה משמי רוחותיה וכגון שנעץ קנה כל שהוא בחמצע פתח המבוי ונתן על גבו את הקורה כזה: רבן שמעון סבירא ליה בכל דוכתא פחות מד' כלבוד דמי:

משוכה מכחוך. שנמשכה לתוך רשות הרבים כגון האי בעיין לעיל [מ:] דשמי יתידות: **תלויה מכפיים.** שקלרה משמי רוחות ואינה מגעת לכתלים אלא נתלית בחוזק ותמרינן לבוד להתיר לחציה: **אידי ואידי מכפיים.** ותרוייהו בקורה קלרה עסקינן: **משוכה מרוח אחת.** לחציה אחד על הכותל ורחציה השני אינו מגיע לכותל שכנגדו: **רב אשי אמר.** משום ד' רוחות לא חיישינן משוכה מרוח אחת היא דכיון דתנא משוכה מרוח אחת אפילו בפחות מג' לא חיישינן לבוד קמ"ל רב אשי אמר משוכה והיא תלויה והיכי דמי [ד] כגון שנעץ שתי יתידות עקומות על שני כותלי מבוי שאין בגובהן ג' ואין בעקמומיתן ג' מהו דתימא או [ה] לבוד אמרינן או חבוט אמרינן לבוד וחבוט לא אמרינן קמ"ל תני ר' זכאי קמיה דר' יוחנן בין לחיים ותחת הקורה נידון כברמלית אמר ליה [ו] פוק תני לברא אמר אביי מסתברא מילתיה דר' יוחנן תחת הקורה אבל בין לחיין אסור ורבא אמר [ז] בין לחיים נמי מותר אמר רבא מנא אמינא לה [ח] דכי אתא רב דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ד' על ד' מותר לבני רה"ר ולבני רה"י לכתף עליו ובלבד שלא יחליפו ואביי התם בגבוה ג' אמר אביי מנא אמינא לה [ט] דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו וכי תימא דאית ביה ד' על ד' והאמר רב חנין [י] בר רבא אמר רב תוך הפתח אע"פ שאין בו ד' על ד' צריך לחי אחר להתירו ורבא [יא] התם דפתוח לברמלית אבל לרה"ר מאי שרי [יב] יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא אין [יג] מצא מין את מינו [יד] וניעור א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרבא ואת לא תסברא דבין לחיין אסור והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מבוי שרצפו בלחיין פחות מד' באנו למחלוקת רשב"ג ורבנן לרשב"ג דאמר אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של לרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד משתמש עד חודו הפנימי של חיצון אבל בין לחיין דכולי עלמא אסור ורבא התם נמי דפתוח לברמלית אבל לרה"ר מאי שרי יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא אין מצא מין את מינו וניעור רב

נב א ב מיי' פי"ז מהל' שבת הלכה כד טוש"ע או"ח סי' שסג סעיף [כח] כה:

נג ג ד מיי' שם הלכה יא סמג עשין דרכון ו טוש"ע או"ח סי' שסה סעיף ד:

ליתא בכה"י ר"ח לעיל ח: שהעתיק הגמ' כאן. והמגיה בד"ו לא נמית לזה בחמ"כ שהולי גי' אחרת היתה לו בכאן.